

TRES POEMES D'AMOR

Lema: Veu íntima.

I

Sé

Sé com somrius, com sents;
sé el que has de dir-me
després de cada cosa.
Et sé. T'he vist tantes vegades!
I encara més vegades,
que en guardar-te
jugo a multiplicar la imatge teva.
Has perdut el secret. No et queda
ni el més subtil rastre d'enigma.

Misèrrim l'amor nostre?
No has d'inquietar-te.

Com un aquàrium
de parets transparents
que es confonen amb l'aire,
així tenim tu i jo
el nostre món claríssim.
Servant avarament en la pupil·la
la imatge l'un de l'altre,
enduts pel mateix ritme,
hem destruït el temps,
hem oblidat els límits.

II

Del dubte

El dubte no és amarg.
No el temo. A voltes,
també et perdo a la nit
i et trobo a l'alba.

(Aquest amor que ignora
quan ve la primavera,
munta
paradisos de pluja
en una meravella tardoral
que ens clou manyagament
per preservar el somriure
de l'ampla terra nostra
tostemps assaonada).

El dubte no és amarg,
perquè, després,
quan en retorno,
fresc el record de la buidor terrible,
quina dolcesa fonda s'allibera
del sentir sota els peus la terra ferma
i seguir caminant com cada dial

III

Del record

No vull l'ahir;
el record l'adultera;
projecta
el seu focus d'astuta traïdoria
i il·lumina només uns indrets
falsament inefables.
Grans ombres creen
oasis que no foren
en la selva on bo i dolent creixia.

Vull l'ara;
aquest moment que visc;
la cadena
dels segons que bateguen
a dintre la sang nostra.

(Oh, el record
com degota la seva mel fal·laç,
amb el desig sencer,
—enorme i irrisòria
bombolla de cristall—
i el respir immatur
sota gloriets perfumades).

No vull res de l'ahir.
Vull el marxar
descavalcat dels somnis
pels vells topants amics.

I, més. Vull l'ara estrictament.
El demà el trobaré
quan tombi l'alba.

Xavier Amorós.

Flor Natural dels IX Jocs Florals de Bellaterra, 1958.